



PARAULA I VIDA

Acollim amb afecte i comunió el nostre Arquebisbe Metropolità



Un nou Arquebisbe Metropolità de Tarragona serà ordenat de bisbe el proper dissabte dia 8.

Es tracta de Mons. **Joan Planellas i Barnosell** i és gironí nascut a Verges fa 63 anys. És doctor en teologia i professor, i actualment era Degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. Ha estat elegit pel Sant Pare Francesc com a nou Arquebisbe Metropolità de Tarragona, successor de Mons. **Jaume Pujol i Balcells** que ha servit durant quinze anys aquella arxidiòcesi. En donem gràcies a Déu i supliquem ja des d'ara pel ministeri episcopal que és cridat a viure entre els germans de l'Arxidiòcesi metropolitana i primada de Tarragona, així com pel seu lliurament a la comunió que està cridat a exercir envers les seves sis diòcesis sufragànies, com la nostra d'Urgell.

Hem d'encomanar el servei de comunió interdiocesana entre les deu diòcesis amb seu a Catalunya, que formem la Conferència Episcopal Tarraconense, que per dret presideix l'Arquebisbe de Tarragona. És necessària una nova empenta de presència evangelitzadora i de

cooperació interdiocesana, en una societat catalana cada vegada més interrelacionada. Es tracta de reafirmar la nostra voluntat de servir amb amor i de forma unida el que ha estat una unitat pastoral que formem ara aquestes deu diòcesis amb seu a Catalunya, Barcelona amb les seves dues sufragànies Terrassa i Sant Feliu de Llobregat, i Tarragona amb les seves, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell i Vic, especialment si volem continuar fidels al que l'Esperit Sant ens va fer descobrir a través del Concili Provincial Tarraconense de 1995.

Acceptant les sorpreses de Déu, hem de creure que és Jesucrist qui, per l'Esperit Sant, continua guiant la seva Església. És Ell el primer interessat a fer-la lluminosa enmig del món i Ell ja sabrà ajudar-nos amb la fortalesa de l'Esperit Sant, perquè els descoratjats reprenguin l'alè i sigui la fe la nostra força. Tenim molt de treball evangelitzador i de servei caritatiu al davant. Cridats a ser Església samaritana, enviada a les perifèries, que afavoreix la cultura de l'encontre i el diàleg social. Fem-ho amb confiança i amb inventiva! Els reptes de l'Església a

Catalunya, a Espanya i a Europa són molts i variats. El perill és agafar por, recels o desànim. Cal la confiança i el coratge que brollen de la fe en Crist Ressuscitat. Hem de saber convertir aquests reptes en oportunitats d'engrescament per a la missió, com a cooperadors del Regne de Déu i portadors de la seva salvació a tots.

La nostra Diòcesi d'Urgell, la més gran de les deu en territori (7.630 km²), però modesta en fidels (215.000), rica en visitants i noble per la seva història, saluda i acull amb afecte especial el seu nou Arquebisbe Metropolità, Mons. Joan Planellas, que ara és posat al davant dels germans perquè guii l'Arxidiòcesi de Tarragona i presideixi les reunions dels Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense. Encomanem-lo fervorosament. Estem convençuts que Déu acompanya el camí de la seva Església i el fa evangèlicament eficaç. Ell suplirà les nostres mancances i farà arribar un deversall de gràcia i de consol a totes les Esglésies que fem camí a Catalunya.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Es presenta el projecte «Banda Sonora» al Museu Diocesà



El Museu Diocesà d'Urgell va presentar el vespre del divendres 17 de maig, a l'església de Sant Miquel, el projecte «Banda Sonora», una proposta d'experiència musical a través de les obres del Museu i del conjunt catedralici.

«Banda sonora» és un recorregut a través de dotze obres d'art acompanyades de dotze peces musicals pensat per oferir als visitants del Museu un viatge, en què música i imatge es combinen buscant una connexió emocional.

Amb aquest projecte, enguany el Museu Diocesà d'Urgell es va adherir a la campanya d'actes del Dia Internacional dels Museus.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Jesús ha pujat al cel, ha entrat al Santuari

L'acció litúrgica celebra els misteris de la nostra salvació. I any rere any estem cridats a penetrar el sentit pregon d'això que celebrem.

L'Ascensió del Senyor al cel és una imatge que mostra plàsticament el misteri últim del Senyor, la seva íntima comunió amb el Pare. «Pujar al cel», «entrar al santuari» són imatges vives i impactants que subratllen la comunió plena de Jesús amb el Pare. Podem dir que aquest misteri té dos accents. Per una banda manifesta el sentit últim de

tot el camí fet per Jesús en la seva vida. Ell s'ha donat al Pare «no amb la sang d'altres sinó amb la seva sang», és a dir, no oferint víctimes sinó oferint-se Ell mateix. Tota la seva vida, culminada en la mort i la resurrecció, ha estat la seva donació lliure, plena, dolorosa, al Pare, entrant així en comunió eterna amb Ell. I per l'altra banda, la imatge de Jesús pujant al cel i entrant al santuari mostra la manera cristiana d'entendre la Realització, la Vida plena que tota la humanitat busca a les palpentes. Jesús va arribar a la Plenitud do-

nant-se al Pare i als germans fins a la mort. I així va obrir el «camí nou i vivent», el camí de la veritable plenitud, que ens ofereix a nosaltres i a tota la humanitat.

La festa d'avui és com un resum de tot l'any litúrgic. Avui celebrem que la donació de Jesús a Déu i als germans és la veritable plenitud de la vida humana que Ell ha assolit i a la qual ens invita a tots en la nostra vida.

Mn. Gaspar Mora
Professor emèrit de la FTC

PALABRA Y VIDA

Acojamos con afecto y comunión a nuestro Arzobispo Metropolitano

Un nuevo Arzobispo Metropolitano de Tarragona será ordenado obispo el próximo sábado día 8. Se trata de Mons. **Joan Planellas y Bar-nosell** y es gerundense, nacido en Verges hace 63 años. Es doctor en teología y profesor, y actualmente era Decano de la Facultad de Teología de Cataluña. Ha sido elegido por el Santo Padre Francisco como nuevo Arzobispo Metropolitano de Tarragona, sucesor de Mons. Jaume Pujol y Balcells que ha servido durante quince años aquella archidiócesis. Damos gracias a Dios y suplicamos ya desde ahora por el ministerio episcopal que está llamado a vivir entre los hermanos de la Archidiócesis metropolitana y primada de Tarragona, así como por su entrega a los servicios de comunión y ayuda que deberá desempeñar hacia sus seis diócesis sufragáneas, como la nuestra de Urgell.

Debemos encomendar el servicio de comunión interdiocesano entre las diez diócesis con sede en Cataluña, que formamos la Conferencia Episcopal Tarraconense, que por derecho preside el Arzobispo de Tarragona. Es necesaria un nuevo esfuerzo de presencia evangelizadora y de cooperación interdiocesana en una sociedad catalana cada vez más interrelacionada. Se trata de reafirmar nuestra voluntad de servir con amor y de forma unida lo que ha sido una unidad pastoral que formamos ahora estas diez diócesis con sede en Cataluña, Barcelona con sus dos sufragáneas Terrassa y Sant Feliu de Llobregat, y Tarragona con las suyas, Girona, Lleida, Solsona, Tortosa, Urgell y Vic, especialmente si queremos continuar siendo fieles a lo que el Espíritu Santo nos hizo descubrir a través del Concilio Provincial Tarraconense de 1995.

Aceptando las sorpresas de Dios, debemos creer que es Jesucristo quien, por el Espíritu Santo, continúa guiando su Iglesia. Es Él el primer interesado en hacerla luminosa en medio del mundo y Él ya sabrá ayudarnos con la fuerza del Espíritu Santo, para que los desalentados retomen el aliento y sea la fe nuestra fuerza. Tenemos mucho trabajo evangelizador y de servicio caritativo por delante. Llamados a ser Iglesia samaritana, enviada a las periferias, que favorece la cultura del encuentro y el diálogo social. ¡Hagámoslo con confianza y con inventiva! Los retos de la Iglesia en Cataluña, en España y en Europa son muchos y variados. El peligro es tener miedo, recelos o desánimos. Tenemos la confianza y la audacia que brotan de la fe en Cristo Resucitado. Debemos saber convertir estos retos en oportunidades de entusiasmo para la misión, como cooperadores del Reino de Dios y portadores de su salvación a todos.

Nuestra Diócesis de Urgell, la más grande de las diez en territorio (7.630 km²), pero modesta en fieles (215.000), rica en visitantes y noble por su historia, saluda y acoge con afecto especial a su nuevo Arzobispo Metropolitano, Mons. Joan Planellas, que ahora es puesto delante de los hermanos para que guíe la Archidiócesis de Tarragona y presida las reuniones de los Obispos de la Conferencia Episcopal Tarraconense. Encomendémoslo fervorosamente. Estamos convencidos de que Dios acompaña el camino de su Iglesia y lo hace evangélicamente eficaz. Él suplirá nuestras carencias y hará llegar una cascada de gracia y de consuelo a todas las Iglesias que hacemos camino en Cataluña.

† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Confirmacions i trasllat de la Mare de Déu de Canòlich a Sant Julià de Lòria

El 17 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. **Joan-Enric Vives**, va administrar el sagrament de la Confirmació a 41 joves i 4 adults de la Parròquia de Sant Julià de Lòria (Principat d'Andorra).

Ala seva arribada a la Parròquia, el Copríncep episcopal fou rebut per l'Hble. Sr. Cònsol Major de la Parròquia, Josep Miquel Vila Bastida, amb molts consellers del Comú, i pel Rector Mn. Josep Chisvert.

A continuació a l'església, encara en procés de renovació, tingué lloc l'Eucaristia on els joves confirmands participaren activament en la celebració.

Al final de la Missa, l'Arquebisbe va regalar als joves confirmats un Nou Testament que cadascú



d'ells va rebre de mans de Mons. Vives mentre el besava com un signe d'estimació i reverència a la Paraula de Déu.

Posteriorment tingué lloc el trasllat de la Sagrada Imatge de la Mare de Déu de Canòlich des del lloc que ocupava fins ara, al seu nou emplaçament en un cambriol nou que la farà lluir amb major esplendor i dignitat men-

tre el poble fidel cantava l'Ave Maria.

Està previst que el proper dia 10 de juny, l'Arquebisbe pugui presidir l'Eucaristia solemne d'Acció de gràcies on es durà a terme la dedicació del nou altar de la Parròquia i la benedicció dels nous mosaics del P. Marko Ivan Rupnik de l'església parroquial de Sant Julià i Sant Germà.



▶ **Agermanament amb la Verge de Schoenstatt.** La Verge Pelegrina de Schoenstatt es passejà, la primera setmana de maig, pels carrers de La Seu d'Urgell en braços de diverses famílies amb nens i joves arribades de diversos punts de Catalunya a la capital alturgellenca amb el desig de fer créixer l'amor a la Mare de Déu i «il·luminar» la ciutat amb la seva llum. Pertanyents al Moviment Apostòlic de Schoenstatt i acompanyats de la Gna. Lucía i el P. Borja Coelho de Portugal, van dur a terme unes missions familiars a La Seu

d'Urgell de l'1 al 5 de maig. Les seves activitats van començar amb una missa i un picnic a l'ermita de Sant Antoni del Tossal el dimecres 1 de maig, amb la participació de diversos veïns dels pobles propers.

Les famílies també van visitar els avis de la Llar de Sant Josep i els nens de la catequesi i van animar una festa per a famílies amb nens, així com adoracions i misses a l'església de la Missió, a la catedral i a l'escola La Salle, on s'han allotjat.

Diverses persones de la ciutat han expressat que els missioners de Schoenstatt els han ajudat a revifar la seva fe i els han fet sentir-se en família, acompanyats i feliços.

▶ **Professió de fe de la Gna. Andrea Maye.** Amb molta alegria, la Gna. Andrea Maye Flores de les

RR. Germanetes dels Ancians Desemparats, actualment a la Residència de Sant Josep de La Seu d'Urgell, va emetre la seva professió perpètua a Saragossa el dia 30 d'abril, juntament amb dues germanes més. L'endemà va celebrar-ho amb els ancians de La Seu d'Urgell i s'hi feu present Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, i Mn. David Codina. La cerimònia fou presidida per l'Arquebisbe de Saragossa, Mons. Vicente Jiménez, i la pogueren acompanyar: Mn. Ignasi Navarri, Vicari general, i Mn. Pau Bellido, del Bisbat d'Urgell, amb altres preveres, així com la Superiora de La Seu, la Gna. Rosario Fernández, la Mare provincial i moltes germanes, familiars i amics. La Gna. Andrea té 26 anys, va néixer a Arequipa (Perú) i feia 6 anys que havia fet la seva professió temporal.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC



@Pontifex: «La caritat, especialment envers els més dèbils, és la millor oportunitat que tenim per continuar treballant en favor d'una cultura del retrobament» (31 de març).

@Pontifex: «Jesús ens convida a contemplar el cor del Pare. Només des d'allà podem redescobrir-nos cada dia com a germans» (31 de març).

@Pontifex: «Crist és viu. Ell és la nostra esperança i la més bella joventut d'aquest món. Tot allò que Ell toca esdevé jove, esdevé nou, es torna a omplir de vida» (3 d'abril).

@Pontifex: «L'Església és jove quan rep la força sempre nova de la Paraula de Déu, de l'Eucaristia, de la presència de Crist i de la força del seu Esperit cada dia: quan és capaç de retornar contínuament a la seva font» (3 d'abril).



Aplec de Mur i obertura de l'Any Mur

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, i l'Alcalde de Castell de Mur, Il·lm. Sr. Josep M. Mullol, van presidir el diumenge 5 de maig els actes de la celebració de l'Aplec de Santa Maria de Mur (Guàrdia de Noguera). Els actes es van iniciar amb la rebuda de les autoritats a l'aplec. Entre els assistents hi havia el Vicari general d'Urgell, Mn. Josep M. Mauri, l'Arxiprest Mn. Joan A. Mateo, la Delegada del Govern de la Generalitat a l'Alt Pirineu i Aran, Rosa Amorós, el Director del Museu Nacional d'Art de Catalunya, Pepe Serra, així com molts alcaldes de Pallars Jussà i Conca Dellà.

La comitiva, precedida pels estendards dels pobles del terme i antic pabordat, es va desplaçar encapçalada per l'Arquebisbe i l'Alcalde fins a l'esplanada de davant de l'església on es van fer els parlaments. L'Alcalde va destacar que en aquest 2019 es complien els cent anys de l'arrencament de les pintures romàniques de l'absis de la Canònica de Santa Maria de Mur i s'inaugurava amb l'aplec un «Any Mur», dedicat a aquesta efemèride. A continuació, el Director del Museu Nacional d'Art de Catalunya, Pepe Serra, va destacar que el MNAC volia posar en relleu els frescos i escultures romàniques del Pirineu que es conserven a Barcelona



amb una nova museïtzació que destaquï l'origen pirinenc de les peces que es tenen dipositades al MNAC.

Després dels parlaments tingué lloc la celebració de l'Eucaristia de l'aplec que fou presidida per Mons. Vives i concelebrada per Mn. Josep M. Mauri, Vicari general, Mn. Joan-Antoni Mateo, Rector de Mur, i per Mn. David Codina.

A la seva homilia, l'Arquebisbe va subratllar com l'any 1919 el Bisbat d'Urgell era pobre i despoblat i com la pèrdua de les pintures murals va ser una llàstima immensa per a tots, Bisbat i població de Mur, però com precisament no ens calia centrarnos en el passat sinó mirar el futur amb esperança

perquè aquell fet va ser el detonant perquè crequés el valor i la consciència de la riquesa del patrimoni que es conservava al Pirineu, i la necessitat de conservar-lo i protegir-lo amb un Museu Nacional i amb els Museus Diocesans. Va agrair tots els qui al llarg dels segles han treballat perquè el conjunt monumental de Mur llueixi amb la seva esplendor i va animar els cristians a viure la joia de la Pasqua perquè enmig de les vicissituds el Senyor Ressuscitat fa camí amb nosaltres i sempre ens acompanya.

La Col·legiata de Santa Maria de Mur, al costat del Castell de Mur, es va començar a construir a mitjans del segle XI i va ser consagrada el 1069 pel Bisbe Guillem d'Urgell. Se'n conserva l'església, el claustre i les dependències canòniques, amb una còpia de les pintures romàniques de l'absis. Després de la missa, a la zona dels absis, l'Arquebisbe d'Urgell va beneir el terme impartint la benedicció i invitant els fidels a girar-se cap als quatre punts cardinals, demanant aigua i bones collites, protecció de les maltempades, salut, vida i amor per a les famílies, per a tots els pobles de la comarca del Pallars i de Catalunya i la pau per al món. Va tenir lloc després un àpat fraterno d'aplec.

«Un fulard, dos fulards, ... molts fulards»

Ja tenim ben a prop l'inici de les llargues vacances escolars i del temps d'estiu, i des de fa mesos els nostres esplais i agrupaments escoltes estan preparant i organitzant allò que oferiran en els torns de colònies, casals i campaments, les activitats, excursions, jocs, ... com sempre buscant que els infants i joves siguin els protagonistes d'aquesta educació en el temps del lleure.

Aquests dies rebusquem per casa: la motxilla, el sac de dormir, la cantimplora, i tot allò que ens caldrà per a la nova aventura estival. També busquem el fulard, el fulard del nostre esplai o cau, aquest tros de roba que en els darrers anys ha tornat a fer-se molt present, qui ho havia de dir que aquesta peça amb les seves coloraines que identifiquen tantes coses

per als infants i els joves, pugués parlar de sentiments, identitats, pertinences, orgull, records. Avui en dia a les nostres trobades, als nostres actes, a les nostres celebracions, també religioses, sempre hi ha un moment en que el fulard agafa el seu protagonisme, l'hem carregat de significació.

La mateixa imatge de la Mare de Déu de l'Alegria —patrona dels Esplais i Agrupaments Escoltes, i que tenim a l'església de Penelles— porta al voltant del seu coll i també del de l'infant Jesús amb gran joia el fulard. A ella ens adreçem com a consiliaris per demanar que cuidi els nostres infants i els nostres monitors i, com no, de les famílies que ens han fet, un any més, confiança per acompanyar i educar els seus fills en els nostres espais d'educació en el lleure. Com a consi-



liaris voldríem que darrera aquests molts fulards hi hagués un compromís de fer-ho bé, d'educar en valors, d'estimar la natura, de poder parlar

del bon amic Jesús de Natzaret, també Ell porta el fulard de l'Amor i l'Amistat que volem per als nostres infants, joves i les seves famílies.

I no podem deixar de demanar, un any més, que a cap nen o nena li falti la possibilitat de tenir el seu fulard, de tenir les seves colònies, casals o campaments per falta de recursos econòmics. Us demanem que ens ajudeu per poder fer possible un fulard, dos fulards... moltíssims fulards a tants infants que viuen en situació de pobresa i risc d'exclusió social al nostre Bisbat, ells també tenen dret a poder portar amb orgull i estima el seu fulard, aquell que ens parlarà d'afecte, d'ajuda, de caritat. Ajuda'ns amb la teva col·laboració!

Mn. Joan Pau Esteban, Consiliari de la FEMN
Mn. Jaume Mayoral, Consiliari de MEGC

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

3. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Fets 19,1-8 / Sl 67 / Jo 16,29-33]. Sant Carles Luanga i companys mrs. a Uganda (1885-1887); sant Isaac, monjo i mr. a Còrdova; sant Justí, mr. a Burgos; santa Oliva, vg.; sant Joan el Grande, rel. hospitalari; santa Clotilde, reina francesa.

4. □ Dimarts [Fets 20,17-27 / Sl 67 / Jo 17,1-11a]. Sant Pere Màrtir o de Verona, prev. dominicà i mr.; sant Francesc Caracciolo, prev., fund. caracciolins (CRM, 1588); sant Hilari, bisbe; santes Rut i Noemí, nora i sogra, segons la Bíblia.

5. ■ Dimecres [Fets 20,28-38 / Sl 67 / Jo 17,11b-19]. Sant Bonifaci, bisbe de Magúncia i mr. (754), d'origen anglès, evangelitzador d'Alemanya i venerat a Fulda; sant Sanç (Sancho), noi mr. a Còrdova; santa Zenaida, vg.

6. □ Dijous [Fets 22,30;23,6-11 / Sl 15 / Jo 17,20-26]. *Sant Feliu de Llobregat*: ■ Beat Josep M. Peris (1889-1936, nat a Cinctorres, bisbat de Tortosa), prev. i mr., rector del Seminari de Barcelona. Sant Norbert (†1134), bisbe de Magdeburg, fund. premons-

tratencs (Opraem, 1120); sant Artemi, l'esposa Càndida i la filla Paulina, mrs.; sant Marcel·lí Champagnat, prev., fund. germans maristes (FSM, 1817); sant Bertran d'Aquilea, bisbe.

7. □ Divendres [Fets 25,13-21 / Sl 102 / Jo 21,15-19]. Sant Robert, abat cistercenc; sants Pere, prev., i Vistremont, monjo, mrs. a Sevilla; beata Anna de Sant Bartomeu, vg. carmelitana, de Medina del Campo.

8. □ Dissabte [Fets 28,16-20 / Sl 10 / Jo 21,20-25]. *Tortosa*: □ Dedicació de la Catedral. Sant Guillem, bis-

be de York; santa Cal·líope, mr.; beat Jaume Berthieu, mr.; sant Miquel dels Sants, prev.

9. ■ Diumenge vinent, Pentecosta (lit. hores: de la Solemnitat). [Fets 2,1-11 / Sl 103 / 1Co 12,3b-7.12-13 / Jo 20,19-23 (o bé: Fets 2,1-11 / Sl 103 / Rm 8,8-17 / Jo 14,15-16.23b-26)]. Sant Efreem (306-373), diaca siríac i doctor de l'Església; sant Marí, ermità; sants Prim i Felicià, mrs.; santa Pellàgia o Pellaia, vg. i mr.; beat Josep d'Anchieta, prev. jesuïta; beata Anna Maria Taigi, mare de família.

L'Ascensió del Senyor (C)

COMENTARI

Ara comença la tasca dels apòstols



La festa de l'Ascensió (antany una de les més tradicionals) ens fa pensar en el final de la presència física del Crist Ressuscitat entre nosaltres. Ens ho diu la primera lectura fent servir, però, un llenguatge espacial adequat a la nostra comprensió perquè el Crist Ressuscitat és fora del nostre temps i del nostre espai (no cal dir que el cel no és un lloc concret, a dalt o a baix sinó allà on hi ha la presència de Déu). *Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells i un núvol se l'endugué i el perderen de vista.* El mateix diu Lluc a l'evangel·li: *Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel.* El núvol representa que Jesús entra en l'àmbit de la divinitat. Ell, el Fill de Déu es va encarnar. Però ara ha acabat la seva missió aquí a la terra i torna ja amb la seva humanitat ressuscitada al costat del Pare. (D'una manera semblant la segona lectura ens diu que *ha entrat al cel mateix i s'ha presentat davant Déu per nosaltres*). Per això ara és l'hora dels deixebles. Els homes vestits de blanc diuen als apòstols: *Homes de Galilea, ¿per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel, tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.* Jesús tornarà gloriós a la fi dels temps, però ara és l'hora de fer realitat el que els ha dit ell mateix abans: *Quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres, rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.* Aquesta és la tasca dels apòstols i també la nostra. Per a realitzar la seva missió necessiten, però, la força de l'Esperit. Per això a l'evangel·li Jesús els promet que *seran revestits del poder que vindrà de dalt, del poder de l'Esperit i ells plens d'una alegria immensa* es llençaran a complir la seva tasca que és també la nostra tasca: portar l'evangel·li fins als últims racons de la terra. Això sí, amb la força de l'Esperit.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 1,1-11)

En la primera part del meu llibre, Teòfil, he parlat de tot el que Jesús va fer i ensenyar, des del principi fins al dia que fou endut al cel, després de confiar, en virtut de l'Esperit Sant, la seva missió als apòstols que ell havia elegit. Després de la passió, se'ls presentà viu, i ho comprovaren de moltes maneres, ja que durant quaranta dies se'ls aparegué, i els parlava del regne de Déu. Estant reunit amb ells, els manà que no s'allunyessin de Jerusalem i els digué: «Espereu aquí la promesa del Pare que va sentir dels meus llavis quan us deia que Joan havia batejat només amb aigua; vosaltres, d'aquí a pocs dies, sereu batejats amb l'Esperit Sant.» Els qui es trobaven reunits li preguntaven: «Senyor, és ara que restablireu la reialesa d'Israel?» Ell els contestà: «No és cosa vostra de saber quins temps i quines dates ha fixat l'autoritat del Pare, però quan l'Esperit Sant vindrà sobre vosaltres rebreu una força que us farà testimonis meus a Jerusalem, a tot el país dels jueus, a Samaria i fins als límits més llunyans de la terra.» Quan hagué dit això s'enlairà davant d'ells, i un núvol se l'endugué, i el perderen de vista. Encara s'estaven mirant al cel com ell se n'anava, quan es presentaren dos homes vestits de blanc, que els digueren: «Homes de Galilea, per què us esteu mirant al cel? Aquest Jesús que ha estat endut d'entre vosaltres cap al cel tornarà de la manera com vosaltres acabeu de contemplar que se n'anava al cel.»

▶ Salm responsorial (46)

R. *Déu puja enmig d'aclamacions, al so dels corns puja el Senyor.*

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 1,17-23)

Germans, demano al Déu de nostre Senyor Jesucrist, el Pare gloriós, que us concedeixi els dons espirituals d'una comprensió profunda i de la seva revelació, perquè conegueu de veritat qui és ell; li demano també que illumini la mirada interior del vostre cor perquè conegueu a quina esperança ens ha cridat, quines riqueses de glòria us té reservades l'heretat que ell us dona entre els sants. Que conegueu també la grandesa immensa del poder que obra en vosaltres, els creients, vull dir l'eficàcia de la seva força i de la seva sobirania amb què obrà quan ressuscità el Crist d'entre els morts, i el feu seure a la seva dreta dalt el cel, per damunt de tots els governants i dels qui tenen autoritat, poder o senyoria, per damunt de tots els títols que es poden donar en el nostre món i en l'altre. Tot ho ha posat sota els seus peus, i a ell l'ha fet cap de tot i l'ha donat a l'Església, que és el seu cos i el seu complement, ell que té en totes les coses la seva plenitud.

▶ Lectura de l'evangel·li segons sant Lluc (Lc 24,46-53)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Així ho diuen les Escriptures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i calia predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis. Ara, jo us enviaré el do que el Pare ha promès, i vindrà sobre vosaltres; no us mogueu de la ciutat fins que haureu estat revestits del poder que us vindrà de dalt.» Després se'ls endugué fora, fins a prop de Bet-Hània, alçà les mans i els beneí. Mentre els beneïa, s'allunyà d'ells portat amunt cap al cel; ells es prosternaren adorant-lo. Després, plens d'una alegria immensa, se'n tornaren a Jerusalem. I contínuament eren al temple donant gràcies a Déu.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 1,1-11)

En mi primer libro, Teófilo, escribí de todo lo que Jesús hizo y enseñó desde el comienzo hasta el día en que fue llevado al cielo, después de haber dado instrucciones a los apóstoles que había escogido, movido por el Espíritu Santo. Se les presentó él mismo después de su pasión, dándoles numerosas pruebas de que estaba vivo, apareciéndoseles durante cuarenta días y hablándoles del reino de Dios. Una vez que comían juntos, les ordenó que no se alejaran de Jerusalén, sino: «aguardad que se cumpla la promesa del Padre, de la que me habéis oído hablar, porque Juan bautizó con agua, pero vosotros seréis bautizados con Espíritu Santo dentro de no muchos días». Los que se habían reunido, le preguntaron, diciendo: «Señor, ¿es ahora cuando vas a restaurar el reino a Israel?». Les dijo: «No os toca a vosotros conocer los tiempos o momentos que el Padre ha establecido con su propia autoridad; en cambio, recibiréis la fuerza del Espíritu Santo que va a venir sobre vosotros y seréis mis testigos en Jerusalén, en toda Judea y Samaria y "hasta el confín de la tierra"». Dicho esto, a la vista de ellos, fue elevado al cielo, hasta que una nube se lo quitó de la vista. Cuando miraban fijos al cielo, mientras él se iba marchando, se les presentaron dos hombres vestidos de blanco, que les dijeron: «Galileos, ¿qué hacéis ahí plantados mirando al cielo? El mismo Jesús que ha sido tomado de entre vosotros y llevado al cielo, volverá como lo habéis visto marcharse al cielo».

▶ Salmo responsorial (46)

R. *Dios asciende entre aclamaciones; el Señor, al son de trompetas.*

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 1,17-23)

Hermanos: El Dios de nuestro Señor Jesucristo, el Padre de la gloria, os dé espíritu de sabiduría y revelación para conocerlo, e ilumine los ojos de vuestro corazón para que comprendáis cuál es la esperanza a la que os llama, cuál es la riqueza de gloria que da en herencia a los santos, y cuál la extraordinaria grandeza de su poder a favor de nosotros, los creyentes, según la eficacia de su fuerza poderosa, que desplegó en Cristo, resucitándolo de entre los muertos y sentándolo a su derecha en el cielo, por encima de todo principado, poder, fuerza y dominación, y por encima de todo nombre conocido, no solo en este mundo, sino en el futuro.

Y «todo lo puso bajo sus pies», y lo dio a la Iglesia, como Cabeza, sobre todo. Ella es su cuerpo, plenitud del que llena todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Lucas (Lc 24,46-53)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Así está escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto. Mirad, yo voy a enviar sobre vosotros la promesa de mi Padre; vosotros, por vuestra parte, quedaos en la ciudad hasta que os revistáis de la fuerza que viene de lo alto». Y los sacó hasta cerca de Betania y, levantando sus manos, los bendijo. Y mientras los bendecía, se separó de ellos, y fue llevado hacia el cielo. Ellos se postraron ante él y se volvieron a Jerusalén con gran alegría; y estaban siempre en el templo bendiciendo a Dios.